

Han staar for mig, som om jeg saa ham i gaar

Den eneste nulevende, som kendte H. C. Andersen, fortæller om fredags-gæsten i hendes barndomshjem i Ny Kongensgade.

Der beredes til fest for *H. C. Andersens* 150 aars fødselsdag, vi er nu gaaet ind i hans jubelaar. Ude i en fjerdesals-lejlighed paa Frederiksberg sidder en lille, gammel dame med alle sine minder om digteren, hans kunstfærdige silholietklip med deres forunderlige bevægelighed, et prospektkort med en julehilsen fra Nice, erindringen om dengang, da hun som barn sad paa hans knæ sammen med sine søskende og hørte ham fortælle om alt det mærkelige, der levede og voksede i hans fantasi. Børnene havde staaet paa lur for at blive lukket ind i stuen til digteren. De vidste, at han var der, for de havde set hans galocher staa i forstuen og den høje hat hænge paa knagen, og galocherne var saa store, at de ikke kunne være andre end hans.

En 89-aarig dame og hendes minder

Den snart 89aarige frk. *Inger Koch* er nok den eneste nulevende, som kendte H. C. Andersen og havde talt med ham, en mild gammel dame med minderne om ham som noget af det bedste, hun ejer. Bedst lever hun med mindet, naar hun sidder med H. C. Andersens digte. "*Hist, hvor vejen slaar en bugt*", "*I Danmark er' jeg født*". Frk. Inger Koch blader i bogen, sætter brillerne paa plads og læser med fast stemme op af bogens blade. Hun bruger modulationer for at fremhæve ordene, den, der lytter, skal føle, hvor indtrængende hun er med i den jævne poesi. Snart er frk. Koch langt borte, ikke længer paa Mathildevej, hun er rundt i Danmark med lykkens galocher, i sit barndomshjem i Ny Kongensgade, hvor digteren var den elskede, fredags-gæst, til han døde i 1875.

Er hans digte ikke vidunderlige? Vi elskede dem som børn, og min far og min mor var ham og hans digtning lige saa hengivne, som vi var det. Min far var højesteretsjustitiarius Peter Frederik Koch, gift med digteren Carsten Hauchs datter Mathilde, altsaa min mor. Min bedstefar var bygningsdirektør Jørgen Koch, og min bedstemor var datter af admiral P. F. Wulff, Shakespeare-oversætteren, som H. C. Andersen i sine unge aar kom til og fik hjælp hos.

Da min bedstefar døde i 1860, flyttede mine forældre hen i min bedstemors store hus i Ny Kongensgade, og H. C. Andersen fortsatte med at komme der, saaledes som han havde gjort det i mange aar gennem bekendtskabet med admiral Wulff og min bedstemors søster Jette Wulff, som H. C. Andersen berettede om i sine erindringer. Jette Wulffs skæbne berørte ham dybt, fik jeg allerede tidligt at vide. Hun var en højt begavet kvinde. I et fald som ung havde hun faaet en skade, saa hun næsten var krøbling. Ingen ved, hvordan hun døde. Hun skulle sejle til Amerika, men skibet brændte. Maaske sprang hun over bord og druknede, maaske brændte hun inde i sin kahyt. Men H. C. Andersen tog sig hendes skæbne meget nær.

Ene tilbage af ni søskende

- Hvor gammel var De, da De fik Deres første indtryk af H. C. Andersen?

Jeg var vel en syv-otte aar, da de første indtryk fæstnede sig, og jeg var ni da han døde. Han gjorde et saa umaadeligt indtryk paa mig, for jeg kan endnu se ham for mig, som om det var i gaar, jeg saa ham sidst og hørte ham fortælle. Vi var ni søskende, nu er jeg den eneste, der er tilbage. Den ældste af os var Jørgen Koch, dommer i Sø- og Handelsretten, saa fulgte Mathilde, Karen, jeg selv, Svend og Peter. Johannes, Henni og Einar har sikkert været for smaa til at være med de elskede fredsaftner med H. C. Andersen. Henni var opkaldt efter min onkel Hans Henrik Koch, der ogsaa kaldtes Henni og var admiral. Han var bl. a. med paa fregatten "Jylland" ved slaget i Helgolandsbugten i 1864. H. C. Andersen var min lillebrors gudfar.

Paa strøget efter linser til H. C. Andersen

- Hvordan formede disse fredsaftner sig?

H. C. Andersen blev inviteret til middag, og jeg husker, hvorledes vi skulle hen hos bagermester Otto paa Strøget og hente linser, fordi H. C. Andersen saa forfærdelig godt kunne li' dem, og de var ogsaa aldeles dejlige. Man faar dem ikke lignende mere. Vi børn fik naturligvis ikke lov til at være med ved middagen, men næppe havde vi selv faaet at spise, før vi flokkedes ved nøjlehullet ind til spisestuen, hvor far og mor og bedstemor sad sammen med H. C. Andersen og maaske ogsaa andre gæster. Vi kunne straks se, naar han var der, for vi kendte hans galocher. Han havde nogle skrækkeligt store fødder. Hele ugen havde vi gået fulde af forventninger før hver fredag, vi glædede os altid til disse timer, for H. C. Andersen holdt saa forfærdelig meget af børn. Det var frygteligt at skulle vente, saadan som det altid er, naar man er opsat paa fest, og det var virkelig fest, naar han var i huset.

H. C. Andersen var en meget mærkelig mand. Han kunne være forfærdelig kejtet, genert og kantet, men alt dette gled paa en mærkværdig maade af paa ham, naar han var sammen med børn. Han var forfærdelig sød imod os, spøjte og lo med os, naar vi trængtes omkring hans stol, hang hen over stoleryggen og satte os paa hans knæ. Og saa fortalte han os sine forunderlige eventyr. Jeg har ikke kunnet fastholde nogen af dem og sammenligne dem med dem, der staar i hans bøger. Jeg tror simpelthen, at grunden er den, at han digtede sine eventyr for os paa stedet. Han fortalte, og naar han ikke for fortalte, tegnede han for os og klippede forskellige af sine silhouetter, der kom til at staa saa levende og stærkt.

Det var en forunderlig evne, han havde, ja, det er ganske uforstaaeligt. Der kunne gaa timer paa denne maade, og jeg tænker nok, det har knebet at faa os i seng disse fredsaftner.

Er det ikke underligt? Naar jeg sidder og tænker tilbage, og jeg har vist nok en god hukommelse, staar H. C. Andersen lyslevende for mig, saadan som han sad i sin store skødefrakke omgivet af os børn, der ikke kunne blive trætte af at høre ham fortælle eller forvandle papir til figurer og situationer. Det er ingen snak, at han var en stor børneven.

Det sidste indtryk af H. C. Andersen.

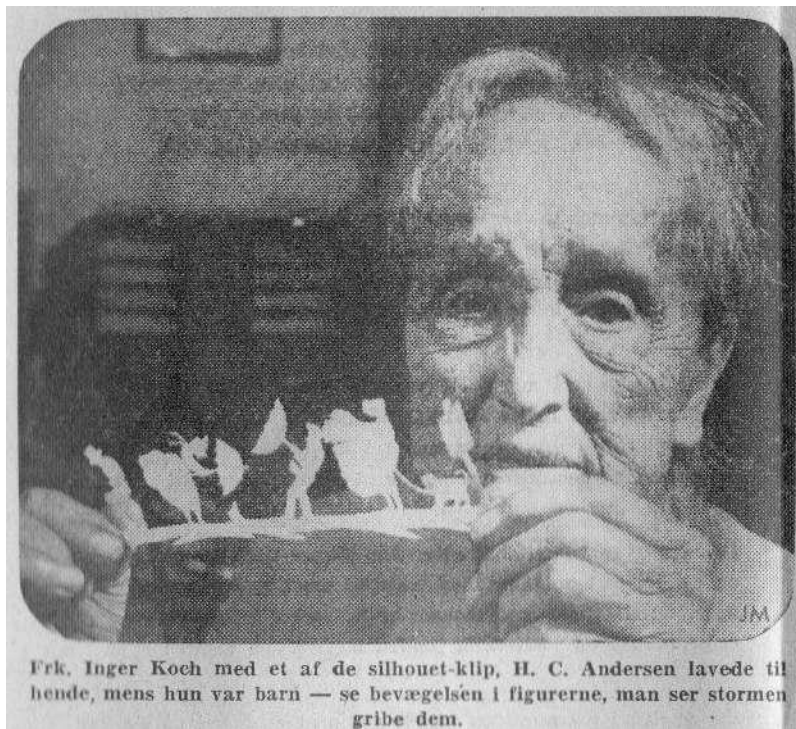
- Hvordan er Deres sidste erindringer om ham?

Han var jo altid skrøbelig af helbred, men jeg husker, hvor stort et indtryk det gjorde paa mig, da jeg kort før hans død besøgte ham i Havnegade sammen med min familie. Jeg husker hans sammensunkne skikkelse, det magre, indfaldne og gustne ansigt.

H, C: Andersen er vel nok det mærkeligste menneske, der er født i Danmark. Tænk, hvordan denne fattige skomagerson vandrede til København, og gik lige til vildfremmede mennesker, hvordan han senere besøgte fyrster og blev feteret, men alligevel bevarede sit kejtede, sky væsen. Hvordan han har kunnet kæmpe sig frem, forstaar jeg ikke.

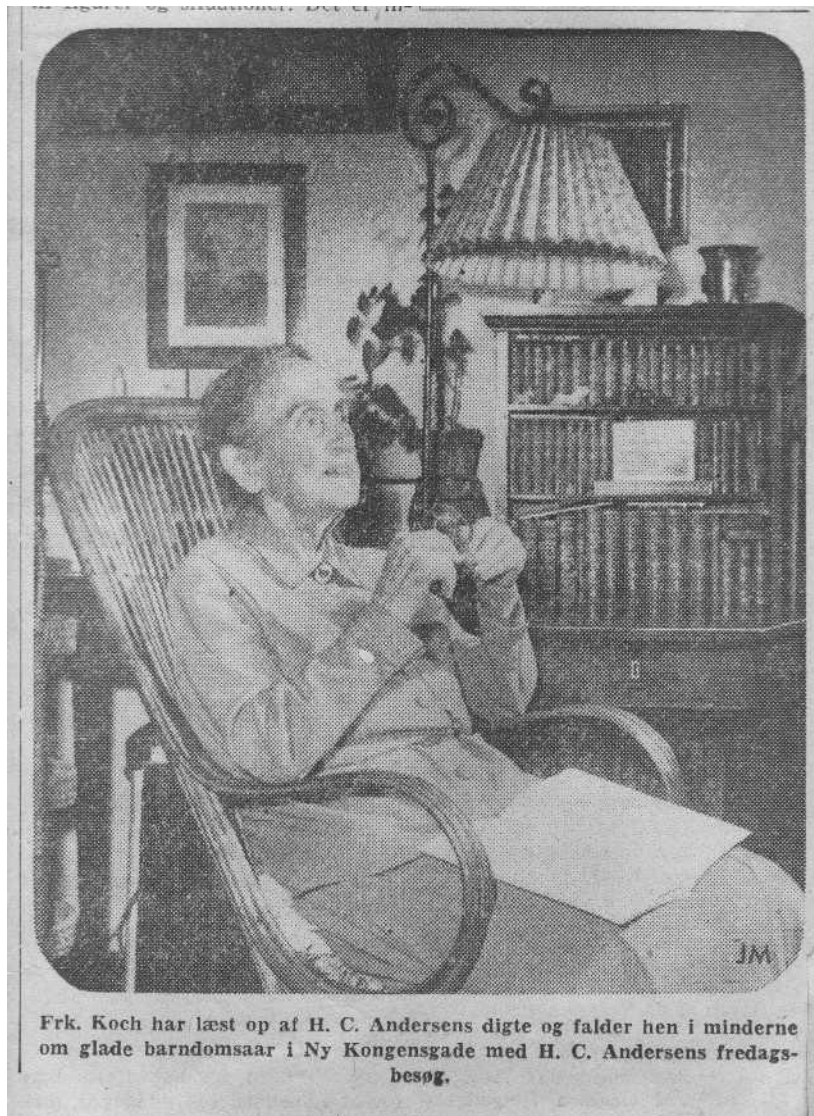
Ja, det er en af de store ting i mit liv, at jeg lærte ham at kende, selv om jeg ikke var gammel nok til at forstaa alt. Jeg fik engang, hans fotografi. Desværre er det blevet borte for mig, men naar jeg sidder stille med minderne, har jeg ham alligevel for mine øjne. Jeg ved ikke rigtigt, om jeg er den eneste nulevende som kendte ham, men det er nok ikke helt forkert. Det var en lykkelig verden, jeg lærte ham at kende i. I dag ville jeg slet ikke kunne taale at komme forbi i Ny Kongensgade, hvor han, sad og fortalte os sine eventyr. Der er saa forandret. Den gamle have bag huset er borte. Nu glæder jeg mig over at gaa i Frederiksberg Have og se børnene lege paa plænerne ..

Civis

Frk. Inger Koch med et af de silhouet-klip, H. C. Andersen lavede til hende, mens hun var barn — se bevægelsen i figurerne, man ser stormen gribe dem.

Frk. Inger Koch med et af de silhouet-klip, H. C. Andersen lavede til hende, mens hun var barn — se bevægelsen i figurerne, man ser stormen gribe dem.

Frk. Koch har læst op af H. C. Andersens digte og falder hen i minderne om glade barndomsaar i Ny Kongensgade med H. C. Andersens fredagsbesøg.

ge forbrændt yrværkeri

re drenge maatte paa
bitalet

saften forløb roligere end
g man blev forskaanet for
re fyrværkeri-ulykker. —
senet havde alt i alt en snes
udtrykninger, og bl. a. flere
om havde paadraget sig min-
tendinger, maatte paa hospi-
at blive behandlet. En ti-
ng ved navn *Torben Rud*
n, Lundtoftegade 101, fik
orbrændt og blev indlagt paa
Berghs Hospital.

æsenet slukkede i nattens
el baal i gaderne, og tidligt
orges blev man kaldt til tag-
ejendommen Lille Sønder-
le 3 A. Man maatte rejse
og tage to straalør i brug,
nden, der sandsynligvis er
et af et glemt strygejern,
en del skade paa ejendom-
n, brændte et halvt hundrede
eter tag.

k skibs-milliard

skholm, lørdag. (RB—TT).
enske handelsskibes netto-
udenrigsfart og de havne-
udenlandske fartøjer har
Sverige, samt andre indtægts-
bindelse med skibsfarten i
umer til at ligge mellem 890
millioner kroner. Dette er en
paa ca. 40 millioner kroner
nligning med det foregaa-
n, meddeler „Svensk Uten-
el“.

PELS- DSALG

ner ..... fra kr. 985.-
nerben ..... fra kr. 548.-
lams pels .... fra kr. 448.-
og Jigger .... fra kr. 98.-
e pelse, capes, collier, alt
s langt under dagsprisen.

LSLAGERET
EVA og INA FELTSING
KONERALLE 24

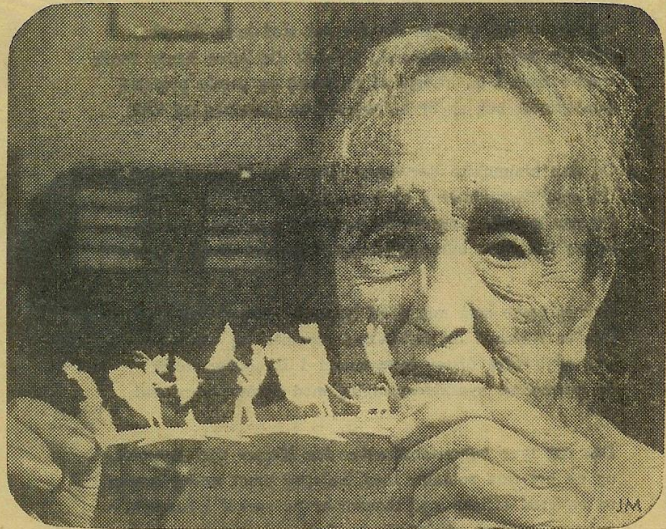
Han staar for mig, som om jeg saa ham i gaar

Den eneste nulevende, som kendte H. C. Andersen, fortæller om
fredags-gæsten i hendes barndomshjem i Ny Kongensgade

DER beredes til fest for H. C. An-
dersens 150 aars fødselsdag, vi er
nu gaaet ind i hans jubelaar. Ude i
en fjerdesals-lejlighed paa Frede-
riksberg sidder en lille, gammel
dame med alle sine minder om digte-
ren, hans kunstfærdige silhouetklip
med deres forunderlige bevægelig-
hed, et prospektkort med en julehil-
sen fra Nice, erindringer om den-
gang, da hun som barn sad paa hans
knæ sammen med sine søskende og
hørte ham fortælle om alt det mær-
kelige, der levede og voksede i hans
fantasi. Børnene havde staaet paa lur
for at blive lukket ind i stuen til
digteren. De vidste, at han var der,
for de havde set hans galocher staa
i forstuen og den høje hat hænge
paa knagen, og galocherne var saa
store, at de ikke kunne være andre
end hans.

★ En 89-aarig dame og hendes minder

Den snart 89aarige frk. *Inger Koch*
er nok den eneste nulevende, som
kendte H. C. Andersen og havde talt
med ham, en mild gammel dame med
minderne om ham som noget af det
bedste, hun ejer. Bedst lever hun
med mindet, naar hun sidder med
H. C. Andersens digte. „*Hist, hvor
vejen slaar en bugt!*“, „*I Danmark er
jeg født!*“. Frk. *Inger Koch* blader i
bogen, sætter brillerne paa plads og
læser med fast stemme op af bogens
blade. Hun bruger modulationer for
at fremhæve ordene, den, der lytter,
skal føle, hvor indtrængende hun er
med i den jævne poesi. Snart er frk.
Koch langt borte, ikke længer paa
Mathildevej, hun er rundt i Danmark
med lykkens galocher, i sit barn-
domshjem i Ny Kongensgade, hvor
digteren var den elskede fredags-
gæst, til han døde i 1875.
— Er hans digte ikke vidunder-

Frk. *Inger Koch* med et af de silhouet-klip, H. C. Andersen lavede til
hende, mens hun var barn — se bevægelsen i figurerne, man ser stormen
gribe dem.

lige? Vi elskede dem som børn, og
min far og min mor var ham og
hans digtning lige saa hengivne, som
vi var det. Min far var højesterets-
justitiarius *Peter Frederik Koch*,
gift med digteren *Carsten Hauchs*
datter *Mathilde*, altsaa min mor. Min
bedstefar var bygningsdirektør *Jør-
gen Koch*, og min bedstemor var dat-
ter af admiral *P. F. Wulff*, *Shake-
speare*-oversætteren, som H. C. An-
dersen i sine unge aar kom til og
fik hjælp hos.

Da min bedstefar døde i 1860, flyt-
tede mine forældre hen i min bed-
stemors store hus i Ny Kongensgade,
og H. C. Andersen fortsatte med at
komme der, saaledes som han havde
gjort det i mange aar gennem be-
kendtskabet med admiral *Wulff* og

min bedstemors søster *Jette Wulff*,
som H. C. Andersen berettede om i
sine erindringer. *Jette Wulffs* skæbne
berørte ham dybt, fik jeg allerede
tidligt at vide. Hun var en højt
begavet kvinde. I et fald som ung
havde hun faaet en skade, saa hun
næsten var krøbling. Ingen ved,
hvordan hun døde. Hun skulle sejle
til Amerika, men skibet brændte.
Maaske sprang hun over bord og
druknede, maaske brændte hun inde
i sin kahyt. Men H. C. Andersen tog
sig hendes skæbne meget nær.

★ Ene tilbage af ni søskende

— Hvor gammel var De, da De
fik Deres første indtryk af H. C.
Andersen?

— Jeg var vel en syv—otte aar, da
de første indtryk fæstnede sig, og

de som
rigtig
ligger
stille
t borte
ans fo-
t til at
te, selv
g i mit
ikke
kunnet
e, sky
men
re be-
nmede
køben-
fattede
Dan-
mer-
fustne
milie,
skik-
ta jeg
stort
ig at
er-
ne-
jeg var
et saa
for jeg
som o
sidst o
ni søsk
der er
Jørgen
Handel
Karen,
hannes
været
elskede
Anders
min or
ogsaa l
Han v
„Jyllan

240×170 cm, før 122.— NU 98.-

180×120 cm, før 59.85 NU 52⁵⁰

JUTELØBER 90 cm 5.95

GARDINER

Enestående billigt

RHODIA-VOILE

Ensfarvede og mønstrede Rhodia-voiler og andre silke-voiler med og uden flæse, 150—120 cm

14.50 9.50 8.50 5.85

4.85

Uopsk. Mekka

smuk
ulden
kvalitet

26⁵⁰

Fantastisk tilbud i

VISTRA

Et parti moderne trykte bomulds- og vistra-gardiner, dels m. enkelte småfejl. Bredde 130—70 cm

5.95 3.95 3.50 2.98

1.78

Vistra-fag

moderne
mønster .....

19.85

Bentzen & Fich

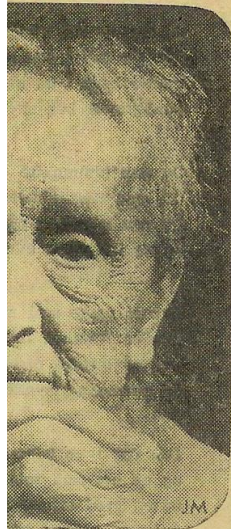
C. 75 62-52 75

AXELBORG

Tæppekonto oprettes efter nærmere aftale!

, som
gaar

n, fortæller om
gensgade

C. Andersen lavede til
urterne, man ser stormen

mors søster Jette Wulff. Andersen berettede om i nger. Jette Wulffs skæbne n dybt, fik jeg allerede vide. Hun var en højt inde. I et fald som ung faaet en skade, saa hun c krøbling. Ingen ved. n døde. Hun skulle sejle a, men skibet brændte. ang hun over bord og aaaske brændte hun inde Men H. C. Andersen tog skæbne meget nær.

bage af ni søskende gammel var De, da De første indtryk af H. C.

vel en syv-otte aar, da indtryk fæstnede sig, og

jeg var ni, da han døde. Han gjorde et saa umaadeligt indtryk paa mig, for jeg kan endnu se ham for mig, som om det var i gaar, jeg saa ham sidst og hørte ham fortælle. Vi var ni søskende, nu er jeg den eneste, der er tilbage. Den ældste af os var Jørgen Koch, dommeren i Sø- og Handelsretten, saa fulgte Mathilde, Karen, jeg selv, Svend og Peter. Johannes, Henni og Ejnar har sikkert været for smaa til at være med de elskede fredagsaftner med H. C. Andersen. Henni var opkaldt efter min onkel Hans Henrik Koch, der ogsaa kaldtes Henni og var admiral. Han var bl. a. med paa fregatten „Jylland“ ved slaget i Helgolands-

bugten i 1864. H. C. Andersen var min lillebrors gudfar.

★ Paa Strøget efter linser til H. C. Andersen

— Hvordan formede disse fredagsaftner sig?

— H. C. Andersen blev inviteret til middag, og jeg husker, hvorledes vi skulle hen hos bagermester Otto paa Strøget og hente linser, fordi H. C. Andersen saa forfærdelig godt kunne li' dem, og de var nu ogsaa aldeles dejlige. Man faar dem ikke lignende mere. Vi børn fik naturligvis ikke lov at være med ved middagen, men

næppe havde vi selv faaet at spise, før vi flokkedes ved nøglehullet ind til spisestuen, hvor far og mor og bedstemor sad sammen med H. C. Andersen og maaske ogsaa andre gæster. Vi kunne straks se, naar han var der, for vi kendte hans galocher. Han havde nogle skrækkeligt store fødder. Hele ugen havde vi gaaet fulde af forventninger før hver fredag, vi glædede os altid til disse timer, for H. C. Andersen holdt saa forfærdelig meget af børn. Det var frygteligt at skulle vente, saadan som det altid er, naar man er opsat paa fest, og det var virkelig fest, naar han var i huset.

H. C. Andersen var en meget nær-

kelig mand. Han kunne være forfærdelig kejtet, genert og kantet, men alt dette gled paa en mærkværdig maade af ham, naar han var sammen med børn. Han var forfærdelig sød imod os, spøgte og lo med os, naar

vi trængtes omkring hans stol, hang hen over stoleryggen og satte os paa hans knæ. Og saa fortalte han os sine forunderlige eventyr. Jeg har ikke kunnet fastholde nogen af dem og sammenligne dem med dem, der staar i hans bøger. Jeg tror simpelt hen, at grunden er den, at han digtede sine eventyr for os paa stedet. Han fortalte, og naar han ikke fortalte, tegnede han for os og klippede forskellige af sine silhouetter, der kom til at staa saa levende og stærkt.

Det var en forunderlig evne, han havde, ja, det er ganske uforstaaeligt. Der kunne gaa timer paa denne maade, og jeg tænker nok, det har knebet at faa os i seng disse fredagsaftner.

Er det ikke underligt? Naar jeg sidder og tænker tilbage, og jeg har vist nok en god hukommelse, staar H. C. Andersen lyslevende for mig, saadan som han sad i sin store skødefrakke omgivet af os børn, der ikke kunne blive trætte af at høre ham fortælle eller forvandle papir til figurer og situationer. Det er in-

Ja, det er en af de store ting i mit liv, at jeg lærte ham at kende, selv om jeg ikke var gammel nok til at forstaa alt. Jeg fik engang hans fotografi. Desværre er det blevet borte for mig, men naar jeg sidder stille med minderne, har jeg ham alligevel for mine øjne. Jeg ved ikke rigtig, om jeg er den eneste nulevende, som kendte ham, men det er nok ikke helt forkert. Det var en lykkelig verden, jeg lærte ham at kende i. I dag ville jeg slet ikke kunne taale at komme forbi i Ny Kongensgade, hvor han sad og fortalte os sine eventyr. Der er saa forandret. Den gamle have bag huset er borte. Nu glæder jeg mig over at gaa i Frederiksberg Have og se børnene lege paa plænerne ...

Civis

Haile Selassies fætter ramt af polio

Oxford, lørdag (RB—Reuter).

Prins Dedjasmatch Amaha Abera Kasse, en fætter til kejser Haile Selassie, er indlagt paa et hospital i Oxford med polio. Prinsen er 27aar gammel. Han blev fløjet hertil i kejserens private flyvemaskine. Hospital meddeler, at hans tilstand ikke er alvorlig.

HØR! Det synger i mig
Der står bjerge af
Og der stiger mod himlen
fra små stråtekte huse

Se! Den kløgtige måne har
mellem skyernes vældige
Men nu sker det! Nu sker
og det flyger med vejløse

Du kan se det utrolige sk
Der går hul i den måbende
træder frem i en klynge af
camoufleret bag skyer af

Og den himmelske dørvog
Ud med tåbelighedens og
Og han spytter i næven o
og tar fat på at udrense h

Der er pæne små mænd o
Der er frækhed og velbjæ
Der er lyriske nisser forn
og hovmodige syndflodsp

Der røg tyve kanonfabrika
og en hel flok soldater me
og en vred officer med me
samt en ren og jomfruelig

Og en mand på en anden
med en mand på en mand
med en pakke med guld og
og en mand på en mand

Men du står på den jord h
og hvor alt det forkerte b
Og du klør dig i nakken o
at de kommer retur, de so

Og du stirrer mod himlen.
bag de vældige skæg fra e
Og du brøler: Hva fanden
... Men det sner og det sn

Alle Tidens Kæmpe UDSALG

begynder Mandag den 3. Januar Kl. 8,30

Vendetæpper

kraftigt dobbeltvævet tæppe fremstillet af sidstærke jute-garner

240×170 cm	Kr. 56,-
290×190 cm	Kr. 77,-
340×240 cm	Kr. 112,-
360×270 cm	Kr. 137,-
400×300 cm	Kr. 168,-

Bouclétæpper

et dejligt svært tæppe i smukke moderne mønstre, fremstillet af rigtige hæggarner

grøn — rust — beige
350×250 cm (før 450,-) Kr. 330,-

Axminster og Wilton

En del af disse dejlige tæpper, vævet af heltildne garner, sælges nu til stærkt nedsatte priser.

Der er både moderne og orientalske mønstre, vi finder det tæppe, der passer Dem, nedsat med

25 - 50%

Cocosløber

dejlig svær kvalitet, smukke farver:

70 cm br., pr. mtr. ...	Kr. 4,95
90 cm br., pr. mtr. ...	Kr. 6,95

Rester af Løbere i Axminster og Vendeløbere nedsat indtil

1/2 Pris

Fantastisk Tilbud i uopskaaret Mekka

130 cm br., farver: rust-, grøn, uds. nu for pr. m. Kr. 15,-

Gobelin

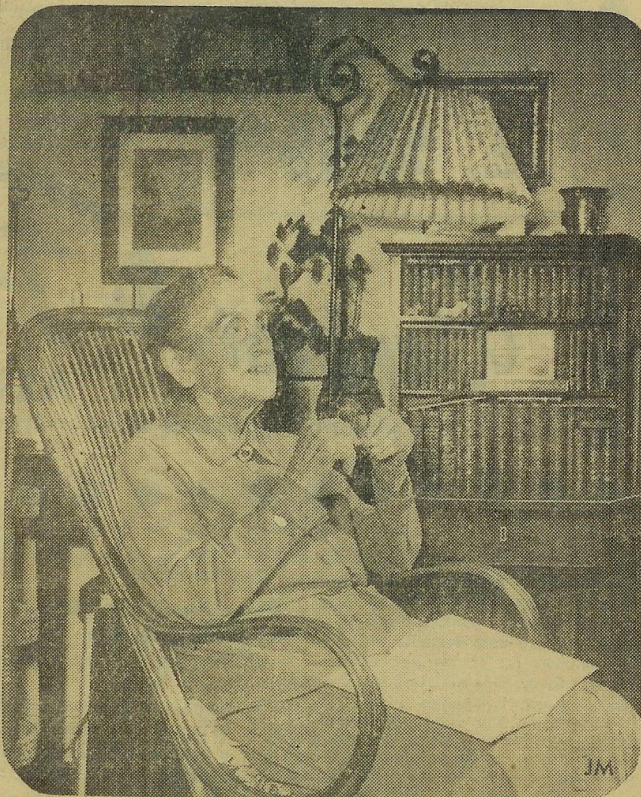
130 cm br., pr. mtr. Kr. 12,-

Gardin og Dekorationsstoffer ca. 1/2 Pris

KOM TIDLIGT

STORMGADES TÆPPELAGER A/S

Stormgade 16, Hj. af Vestervoldg. BYen 8708, BYen 6567, PAIæ 8000

Frk. Koch har læst op af H. C. Andersens digte og falder hen i minderne om glade barndomsaar i Ny Kongensgade med H. C. Andersens fredagsbesøg.

kelig mând. Han kunne være forfærdelig kejtet, genert og kantet, men alt dette gled paa en mærkværdig maade af ham, naar han var sammen med børn. Han var forfærdelig sød imod os, spøjte og lo med os, naar

Alle Tidens Kæmpe UDSALG

begynder Mandag
den 3. Januar Kl. 8,30

Vendetæpper

kraftigt dobbeltvævet tæppe
fremstillet af slidstærke jute-

vi trængtes omkring hans stol, hang hen over stoleryggen og satte os paa hans knæ. Og saa fortalte han os sine forunderlige eventyr. Jeg har ikke kunnet fastholde nogen af dem og sammenligne dem med dem, der staa i hans bøger. Jeg tror simpelthen, at grunden er den, at han digtede sine eventyr for os paa stedet. Han fortalte, og naar han ikke fortalte, tegnede han for os og klippede forskellige af sine silhouetter, der kom til at staa saa levende og stærkt.

Det var en forunderlig evne, han havde, ja, det er ganske uforstaaeligt. Der kunne gaa timer paa denne maade, og jeg tænker nok, det har knebet at faa os i seng disse fredagsaftner.

Er det ikke underligt? Naar jeg sidder og tænker tilbage, og jeg har vist nok en god hukommelse, staa H. C. Andersen lyslevende for mig,

gen snak, at han var en stor børneven.

★ Det sidste indtryk af H. C. Andersen

— Hvordan er Deres sidste erindringer om ham?

— Han var jo altid skrøbelig af helbred, men jeg husker, hvor stort et indtryk det gjorde paa mig, da jeg kort før hans død besøgte ham i Havnegade sammen med min familie. Jeg husker hans sammensunkne skikkelse, det magre, indfaldne og gustne ansigt.

H. C. Andersen er vel nok det mærkeligste menneske, der er født i Danmark. Tænk, hvordan denne fattige skomagerson vandrede til København og gik lige til vildfremmede mennesker, hvordan han senere besøgte fyrster og blev feteret, men alligevel bevarede sit kejtede, sky væsen. Hvordan han har kunnet kæmpe sig frem, forstaar jeg ikke.

Ja, det er en af de store ting i mit liv, at jeg lærte ham at kende, selv om jeg ikke var gammel nok til at forstaa alt. Jeg fik engang hans fotografi. Desværre er det blevet borte for mig, men naar jeg sidder stille med minderne, har jeg ham alligevel for mine øjne. Jeg ved ikke rigtig, om jeg er den eneste nulevende, som kendte ham, men det er nok ikke helt forkert. Det var en lykkelig verden, jeg lærte ham at kende i. I dag ville jeg slet ikke kunne taale at komme forbi i Ny Kongensgade, hvor han sad og fortalte os sine eventyr. Der er saa forandret. Den gamle have bag huset er borte. Nu glæder jeg mig over at gaa i Frederiksberg Have og se børnene lege paa plænerne ...

Civis

Haile Selassies fætter ramt af polio

Oxford, lørdag (RB—Reuter).

Prins Dedjasmatch Amaha Abera Kasse, en fætter til kejser Haile Selassie, er indlagt paa et hospital i Oxford med polio. Prinsen er 27 aar gammel. Han blev fløjet hertil i kei-

HØR
D
Og der
fra små

Se! Den
mellem
Men nu
og det